

**Pauli Laymanni e Societate Iesu Jus Canonicum
Commentario Perpetuo Explicatum**

Et Uberi Non Minus Ac Varia Qvam Clara Et Solida Doctrina Illustratum

Commentarius In Librum III. Decretalium

Laymann, Paul

Dilingae, 1698

Capitulum XIV. Cùm simus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62482](#)

398 Decret. Gregor. Lib. III. Tit. XXXI. Cap. XIV &c.

sio consistit in traditione sui facta Religioni per votum solenne, habitus autem solet quidem esse signum hujus traditionis, ita tamen, ut res signata non pendeat à signo: sed neque habitus Religiosi susceptio semper est certum signum professionis, si extra Monasterium suscipiatur *cap. 3. hoc tit. in 6.* vel si in Monasterio habitus suscipiatur absque professionis intentione. *cap. consulti 20. hoc tit. & tradit Gloss. hic V. non faciat.*

CAPITULUM XIV.

Cùm simus.

PARAPHRASIS.

B. miles se unà cum filio impubere, & omnibus bonis suis Monasterio obtulit, filiūque habitu Monachali indui mandavit, sed filius non post multum temporis Monasterio egreditus, bona patris religionem professi postulavit. Hæc causa cùm ad Cœlestinum III. devoluta esset, responderet, si puer ille, postquam annos discretionis, seu pubertatis attigit, habitum retinere nolit, cogendum non esse, cùm ipsi tunc liberum sit habitum dimittere, & bona patris, quæ ipsi ex successione debentur, postulare. Consentit *cap. 1. causa 20. q. 2. cap. cùm virum 12. hoc tit.*

SUMMARIUM.

Patre profidente in Monasterio statim debetur legitima liberis.

Notandum. Si Pater in Monasterio profiteatur, portio legitima statim debetur liberis, quia censetur spiritualiter morti, idèoque locus est successioni, ut hic dicatur. Et ita intellexi *Gloss. final. & lecutus sum lib. 4. to. 5. c. 3. n. 7.* Interim non prohibetur, vel ante, vel post professionem de bonis suis inter liberos disponere, & dividere, dummodo Monasterio partem virilem, eam Rindis. Theil relinquat, uti ha-

betur in *Auct. si qua mulier Cod. de S. Ecclesijs*, quæ refertur *causa 19. q. 3.* *cap. 29.* Si tamen pater disponere nolit, tunc hoc ipso Monasterio bona sua tenuere censetur, ita tamen, ut portio legi ma liberis negari non debeat.

Veruntamen *Abbas hic n. 5. & alii* pauci apud *Barbosam n. 2. arbitrii sunt,* legitimam filijs non deberi ante monitum patris naturalem, & ad textum huius cap. respondere coguntur, patrem tunc mortuum fuisse, cùm filius bona ejus perivit, quod tamen nullo verbo indicatur, sed omni contrarium, uti ex integra lectio cap. appareret.

CAPITULUM XV.

Sicut.

PARAPHRASIS.

Relatum fuit Innocentio III. quod R. Sacerdos, cùm gravi morbo laborauerit, & extra se positus de vita desperaret, à Monasterij Monacho fuerit habitu Monachali induitus, & ad Monasterium delatus, paucis vero post diebus, currevaluiserit, cum licentia Abbatis Monasterio recesserit; idèo peitum est dicto Sacerdoti licet in sacerdotio Ordine immuni à jugo professionis, resistare. Respondebat Papa, licet hanc inter se repugnantia videantur, quod si quis extra se positus sit, & de vita sperret, si tamen ita est, ut refringat sacerdotem, cùm habitu indumentorum se possum fuisse, idèoque non possipisse, quid ageretur, nec consentire potuisse, ipsum à monastico Ordine locum pronuntiandum, præterquam, si prostea ad se rediens voluntate spontanea professionem ediderit.

SUMMARIUM.

1. *Nonnunquam etiam repugnantia ponens juxta aquitatem canonum auditur.*

2. *Qui*